

Je tedy sťažnosť, pokiaľ smeruje proti rozhodnutiu ministra s plnou mocou, neopodstatnená. Neopodstatnená je ale tiež — pokiaľ smeruje proti výroku referátu min. škol, lebo sťažnosť napadá tento výrok jedine preto, že opiera sa o výrok ministra pre Slov.

Uznal-li ale nss zákonitosť výroku ministra, prirodzene je i sťažnosť proti výroku referátu bezpodstatná a bola preto tiež zamietnutá.

Č. 4496.

Školstvo: Od ktorého terminu povoľuje sa štátna podpora na učiteľskú stanicu znovuzriadenú pri ľudovej škole obecnej alebo konfesijnej?

(Nález zo dňa 9. marca 1925 č. 4943.)

V e c: Školská stolice r. k. obecnej školy a Ilona U. učiteľka v V. proti ministerstvu školstva a národnej osvety stran štátnej plat doplnujúcej podpory učiteľky.

V ý r o k: S ť a ž n o s t i s e z a m i e t a j ú a k o n e o p o d s t a t n e n é.

D ô v o d y: Žal. min. výnosom z 18. decembra 1923 vo smysle § 12 zák. čl. XXVII : 1907 povolilo v dohode s min. fin., aby na jednotriednej rim. kat. škole ľudovej v D. sriadená bola druhá učiteľská stanica a pre tuto v predpokladu splnenia všetkých zákonom predpísaných podmienok, poukázaná bola štátna plat dopĺňajúca podpora a sice s platnosťou od 1. januára 1924; štátnu podporu so spätnou platnosťou od 5. novembra 1922 nemožno povoliť vzhľadom k vyslovenému stanovisku min. fin. Prevedenie tohoto výnosu predpokladá, že úhrada vyššej potreby na tuto novú štátnu podporu je zcela bezpečne zaistená na príslušnej položke štátneho rozpočtu na r. 1924.

O sťažnostiach napadajúcich toto rozhodnutie iba potiaľ, pokiaľ štátna podpora nebola povolená už od dňa 5. novembra 1922 — uvažoval nss takto:

§ 12 zák. čl. XXVII : 1907 v odstavci 5 stanoví, že učitelia ustanovení na znovuzriadených obecných alebo konfesijných učiteľských staniach, majú nárok na doplnenia svojho základného platu a starobného prídavku štátnou podporou iba vtedy, keď sriadenia novej učiteľskej stanice stalo sa s predchodiacim schválením min. kultu a vyuč. V danom prípade schválenia toto udelil minister práve napadnutým rozhodnutím dňa 18. decembra 1923. Cit. ustanovenia hovorí o p r e d c h o d i a c o m s c h v á l e n í u sriadenia novej stanice, to znamená tolko, že p r e d s c h v á l e n í m t. j. pro praeterito niet nároku na štátnu podporu. Jednal tedy žal. úrad vo shode so zákonom, keď odoprel podporu pro praeterito.

Sťažnosti uplatňujú, že školská stolica bola už p r e d f a k t i c k ý m sriadením stanice učiteľskej zo strany adm. výboru býv. župy honfianskej a zo strany školského inspektorátu v Šahách viacej ráz vyzvaná — ano i pod výhrůžkou pokuty, aby sriadila druhú školskú stanicu a musela sa domnivať, že školský inspektorát už vymohol predchodiacie schválenia pre tuto sriaďiť sa majúcu stanicu, takže poukaz na cit. § 12 nie je zo strany ministerstva odôvodnený a namietajú d'alej, že

školská stolica už dňa 21. januára 1923 žiadala poukázanie štátnej podpory, takže táto od tohoto dňa každopádne patrí.

Nss neuznal ani prvú ani druhú namietku sťažnosti opodstatnenými, lebo jest sice pravdou, že uvedené úrady naliehaly na školskou stolicu, aby zriadila II. učiteľsku stanicu, keďže v škole bolo 143 školy povinných detí, to ale predca ešte neznamená, že by zo strany ministerstva schválenie pro sriadenie stanice tej bolo už udelené. Že však školská stolica sa domnívala, že schválenie to už bolo udelené — to je omyl na strane školskej stolice, ktorý však nemože zaviazať štát k výplate štátnej podpory pred skutočným schválením novej učiteľskej stanice — menovite aj preto nie, že v sťažnosti uvedená vyzvania školského inspektorátu nikde nepoukazujú na to, že by schválenie ministra bolo už udelené. Ale ani okolnosť ta, že dňa 21. septembra 1923 podala školská stolica žiadosť referátu škol. nemení nič na veci, keď že výše cit. odst. § 12 výslovne činí štátnu podporu závislou na predchodiacom schválení.

I boly sťažnosti zamietnuté ako neopodstatnené.

Č. 4497.

Státní zaměstnanci. — Administrativní řízení:
I * Zruší-li úřad dřívější rozhodnutí o připočítání válečných půlletí podle zákona 457/20 a o propočtení služební doby podle zák. 222/20 a nař. 666/20 proto, že kvalifikace teprve po těchto rozhodnutích za léta minulá provedená měla výsledek »méně uspokojivý«, nemohou vyšší služební požitky na základě oněch dřívějších rozhodnutí úředníku vyplacené předepsány býti k náhradě. — II. * Zrušení rozhodnutí o započtení válečných půlletí a o propočtení služební doby pro okolnost nově nastalou (nova causa superveniens) nepůsobí ex tunc a nemůže se proto dotýkati požitků na základě oněch rozhodnutí dosud rite přijatých.

(Nález ze dne 10. března 1925 č. 1530.)

V ě c. Heřman M. v L. proti ministerstvu vnitra (min. rada Dr. Karel Beran) stran vrácení přeplacených služebních požitků.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Na přihlášku st-lovu o připočtení válečných půlletí podle zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb., v níž st-l činil nárok na zařazení do platů IX./1. hodn. tř. od 1. října 1918, byla st-li výměrem zsp-é v Praze z 19. února 1920 připočítána 4 válečná půlletí s připomenutím, že nárok, aby připočítáno bylo 5 půlletí, se zamítá, ježto st-l za kalendář. rok 1915 nevykazoval předepsanou kvalifikaci ve smyslu § 1 bodu 1. zák. 457/1920. Z tohoto započtení válečných půlletí resultovaly pro st-le ke dni 1. října 1918 požitky IX./1. hodn. tř. a k 1. září 1919 požitky IX./2. hodn. tř.

Na další přihlášku st-lovu o propočtení služební doby podle zák. č. 222/1920, propočtena byla st-li výměrem zsp-é z 18. února 1921 služební doba s vyloučením roku 1915 jako dle § 51, odst. 4. služ. pragm. nezapočitatelného a dále započteno bylo st-li 5 válečných půl-